

Advies van de Brusselse Raad voor Dierenwelzijn (24/09/2020)

betreffende de huisvesting van ouderdieren bij de kweek van vleeskonijnen

De Belgische wetgeving m.b.t. huisvesting van vleeskonijnen is één van de meest progressieve in Europa. Terwijl vleeskonijnen in vele andere Europese landen nog in kale kooien zonder verrijking gehuisvest mogen worden, moeten opgroeiende vleeskonijnen in België gehuisvest worden in groepen van minimum 4 dieren, in zogenaamde “verrijkte parken”. Dit is bepaald in een KB van 29 juni 2014¹. Een dergelijk verrijkt park heeft geen dak, is uitgerust met plateaus waar de konijnen op kunnen springen of onder kunnen schuilen, heeft een comfortabele plastieke bodem (of matjes op een draadgaasbodem) en bevat schuilplaatsen en knaagmateriaal.

Ten tijde van de publicatie van het KB van 29 juni 2014, moesten de precieze voorschriften waaraan de huisvesting voor voedsters (vrouwelijke fokkonijnen, drachtig of met jongen) en mannelijke fokkonijnen zou moeten voldoen, nog bepaald worden. Er werd immers gewacht op de resultaten van wetenschappelijk onderzoek en de besprekingen daarvan met de verschillende stakeholders. Daarom bleven de zogenaamde “verrijkte kooien” - individueel maar met verrijkingsmateriaal - voor de ouderdieren nog toegelaten tot 2021.

Bovenvermeld wetenschappelijk onderzoek wees ondertussen uit dat continue groepshuisvesting van reproductieve voedsters onaanvaardbaar is op vlak van dierenwelzijn, wegens de zeer hoge mate van agressie onder de voedsters². Wel werd (en wordt er nog steeds) verder onderzoek gevoerd naar de mogelijkheid van semi-groepshuisvesting, waarbij de voedsters rond het werpen individueel worden gehuisvest³. Het lopende onderzoek bestudeert onder meer de optimale timing van het weer samenbrengen van de voedsters (en hun jongen) en aanpassingen aan de inrichting van de verrijkte parken om agressie te verminderen⁴.

In afwachting van de resultaten van dit lopende onderzoek, heeft de Vlaamse Raad voor Dierenwelzijn een advies⁵ gepubliceerd (goedgekeurd op 25 april 2018) waarin wordt aangeraden om de deadline voor omschakeling naar groepshuisvesting voor reproductieve voedsters uit te stellen tot 01/01/2025. Wel heeft de Vlaamse Raad de normen uitgewerkt waaraan de verrijkte parken voor reproductieve en niet-reproductieve voedsters vanaf 2025 respectievelijk 2021 zouden moeten voldoen. Ook voor de mannelijke fokkonijnen zijn de normen uitgewerkt waaraan de huisvesting vanaf 2021 moet voldoen.

¹ 29 JUNI 2014. - Koninklijk besluit betreffende het welzijn van konijnen in fokkerijen. Zie

<http://www.ejustice.just.fgov.be/eli/bsluit/2014/06/29/2014024303/justel>

² Szendrő, Z., Trocino, A., Hoy, S., Xiccato, G., Villagrà, A., & Maertens, L. (2019). A review of recent research outcomes on the housing of farmed domestic rabbits: reproducing does. *World Rabbit Science*, 27(1), p. 1-14.

³ Buijs, S., Maertens, L., Hermans, K., Vangeyte, J., & Tuytens, F. A. M. (2015). Behaviour, wounds, weight loss and adrenal weight of rabbit does as affected by semi-group housing. *Applied Animal Behaviour Science*, 172, p. 44-51.

⁴ <https://www.ilvo.vlaanderen.be/language/en-US/NL/Pers-en-media/Nieuwsbrief/Nieuwsoverzicht/ArticleView/articleId/5698/ILVO-onderzoekt-optimale-huisvesting-voedsters-bij-konijnen.aspx#XrLMPVwzZQB>

⁵ <https://dierenwelzijn.vlaanderen.be/de-huisvesting-van-konijnen-in-konijnenhouderijen>

Voedsters (vrouwelijke fokkonijnen): met uitzondering van de periode vast te stellen door de minister waarbinnen individuele huisvesting is toegestaan, moeten voedsters vanaf 01/01/2025 gehuisvest worden in een verrijkt park. Voor dit verrijkt park gelden volgende voorschriften:

- bevat minimum 3 dieren
- minimale oppervlakte: 6000 cm² per fokkonijn
- één van de zijden is minstens 1,80 m lang
- er is geen dak boven tenminste 60% van de grondoppervlakte
- er is een platform in de hoogte aanwezig (geen draadgaas)*
- indien het park is uitgerust met een draadgaasbodem is minimaal 60% van de oppervlakte bedekt met voetmatjes of comfortzones of -matten
- verrijkmateriaal (al verplicht in huidige wetgeving)
- nestmateriaal (al verplicht in huidige wetgeving)
- minimale oppervlakte van de nestkast: 800 cm²

**De oppervlakte van het platform wordt in de berekening van de beschikbare oppervlakte opgenomen, tot een maximum van 40% van het grondoppervlak en voor zover de hoogte onder het platform minstens 25 cm is.*

In de periode dat de dieren individueel gehuisvest worden, zijn de minimumlengte voor één van de zijden en de minimale groepsgrootte niet van toepassing, wel de minimale oppervlakte. De fokker neemt maatregelen om agressie tussen konijnen te beperken, zoals genetische selectie en het zoveel mogelijk werken met stabiele groepen.

Vrouwelijke niet-drachtige fokkonijnen: vrouwelijke fokkonijnen die niet-drachtig blijken na inseminatie (in de periode tussen het spenen van de vorige worp tot de volgende worp) worden vanaf 01/01/2021 gehuisvest in een verrijkt park waarvoor volgende voorschriften gelden:

- individuele huisvesting is toegelaten
- minimale oppervlakte: 4500 cm² per dier
- boven minimaal 80% van de vloeroppervlakte, is het park ten minste 60 cm hoog
- er is een platform in de hoogte aanwezig (geen draadgaas)*
- indien het park is uitgerust met een draadgaasbodem is minimaal 60% van de oppervlakte bedekt met voetmatjes of comfortzones of -matten
- verrijkmateriaal (al verplicht in huidige wetgeving)

Mannelijke fokkonijnen: mannelijke fokkonijnen worden vanaf 01/01/2021 gehuisvest in een verrijkt park waarvoor volgende voorschriften gelden:

- individuele huisvesting is toegelaten
- minimale oppervlakte: 6000 cm² per dier
- boven minimaal 80% van de vloeroppervlakte, is het park ten minste 60 cm hoog
- er is een platform in de hoogte aanwezig (geen draadgaas)*
- indien het park is uitgerust met een draadgaasbodem is minimaal 60% van de oppervlakte bedekt met voetmatjes of comfortzones of -matten
- verrijkmateriaal (al verplicht in huidige wetgeving)

Afhankelijk van de prioriteiten van de Vlaamse minister voor dierenwelzijn, zou dit advies in het Vlaams gewest waarschijnlijk snel geïmplementeerd kunnen worden, gezien het KB van 29 juni 2014 dit al voorziet. Indien het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (BHG) niet dezelfde regels zou implementeren voor 2021, loopt men hiermee het risico dat Vlaamse konijnenhouders zich vanwege de strengere Vlaamse regels naar het BHG zouden verplaatsen. Er zou dan sprake zijn van een ongelijk economisch speelveld en dit zou het welzijn van de betrokken dieren niet ten goede komen.

Conclusie

De Brusselse Raad voor Dierenwelzijn besprak bovenstaande problematiek tijdens zijn vergaderingen van 26 juni 2020 en 24 september 2020. Op basis hiervan adviseert de Raad aan de Brusselse minister voor dierenwelzijn om de Brusselse wetgeving m.b.t. het houden van vleeskonijnen of te stemmen op de Vlaamse wetgeving, eens dat deze van kracht zal worden. Dit zou kunnen op basis van overleg tussen de bevoegde ministers in de drie Belgische regio's, dus ook met de Waalse minister voor dierenwelzijn, aangezien hetzelfde probleem zich in Wallonië zou kunnen stellen.

